

Neden Amerikan müslümanları kendi menfaatleri sözkonusu olunca ayaklandılar da, Suriye müslümanları sözkonusu olduğunda ayaklanmıyorlardı?

Çünkü onlar *imparatorluğun* tebaası. İmparatorluk sayesinde hayatlarını sürdürdüklerinin farkındalar. Suriyeli veya Iraklı müslümanların da *dinleri* sebebiyle değil, *imparatorluğa* isyan ettikleri veya düşman oldukları için katledildiklerini düşünüyorlar.

Bu konuda ahlaki eksenimizi *İslam* üzerine kurduğumuzu söylüyoruz. Onlardan da bunu bekliyoruz. Buradaki iki yanlış, ahlaki eksenimizin tamamen İslam üzere olmaması: biz de diğerleri gibi zımnen tebaası bulunduğumuz devletin bekası üzerine bir ahlak geliştiriyoruz. İslam bize bir çerçeve sunuyor ama onu diyelim devleti yıkmak için değil, sağlamlaştırmak için kullanan biziz.

Bu sebeple Amerikalı müslümanın da benzer bir refleksle bulunduğu devletin bekasını düşünmesi ve tehdit kendisine uzandığında harekete geçmesine şaşıyoruz. Başını Amerikan bayrağıyla örten kızı gördüğümüzde, bunun *müslümanlar için Trump'dan büyük tehdit* olduğunu söylüyoruz ama buradaki temel meselenin din olmadığını ikrar edecek fikri gücümüz yok.

Tarihte tüm devletler ya bir imparatorluk, ya da imparatorluğun metbusu idi. Bu tabiiyet farklı şekiller aldığından, bazı durumlarda kendini bağımsız hissedecek kadar zayıf olabilir ama her zaman bulunabilir. Bizim müstakil imparatorluk çağımız İstanbul'un fethiyle başlayıp, takriben Tanzimat'a kadar uzanır. Ondan önce doğrudan veya dolaylı olarak Çin'deki Moğol İmparatoru'na tabi idik, ondan sonra da İngiliz, Alman ve Amerikan imparatorluklarına.

Modern zamanlarda, *ulus devletin* halkına *bağımsızlık* söylemi sunması, imparatorluk kavramının belirsizleşmesini getirdi. Ayrıca eskiden belli bir hanedana bağlı olan imparatorluklar, artık sermayeye bağlı olduğu için, bir yerde egemenlik tesisinin nişanları değişti. Basitçe şöyle bir kural var: Küçük ülke, büyük ülke sermayesine açıksa, imparatorluğa dahildir. Sermayenin çalışmasına ket vuruyor, onunla anlaşmazlığa düşüyorsa, isyan ediyor demektir.

Biz de bir süredir isyan etmeye *çalışıyoruz*. Tam bir isyan halinde değiliz, onun için ne gücümüz, ne mefkuremiz var. Kendimizi *bağımsız* sandığımız için yaşadığımız şaşkınlık ve *gerçekle savaş* devam ediyor. Şartlar bize bağımsız olmadığımızı hatırlattıkça kızıyoruz ama *Amerikan vassalı* olduğumuz veya böyle kabul edildiğimiz aklımıza gelmiyor. Aslında modern zamanlarda *ittifak* denen ilişkinin simetrik olmadığını, bizim ABD'nin müttefikli olmakla beraber, onun bizim müttefikimiz olmadığını anlamak yeter. Son zamanlarda tecrübe ettiğimiz de bu.

Burada biri iyi, diğeri kötü bir haber var verilecek: İyi haber Amerikan imparatorluğu zayıflıyor. Kötü haber onun yerini alacak kimse yok. Kendimizi *müstakil imparatorluğa namzet* görmemiz de gerçekleri farketmeyi zorlaştırıyor. Küçülen dünya en fazla 1.5 imparatorluğa izin verecek halde ve bizim bu 1.5'dan biri olmamız teknik olarak imkansız. Görünen bundan sonraki gücün Çin olacağı ancak onun gücü bizi yörüngesine almaya yetmez. Yani bir süre daha Amerikan hegemonyasıyla iyi geçinmekte fayda var. İsyan kar arkadaşlara saygıyla duyurulur.